

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A II-A CIVILĂ

Dosar nr.

Î N C H E I E R E
Ședința publică din 31 ianuarie 2022
Completul compus din:
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

S-a luat spre examinare apelul declarat de apelanta-debitoare prin administrator special, în contradictoriu cu administrator judiciar și intimații-creditori, împotriva sentinței civile nr. 339 din data de 16.09.2021 pronunțate în dosarul nr. al, având ca obiect confirmare/modificare plan de reorganizare judiciară apel împotriva SC.339/16.09.2021.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă avocat pentru apelanta-debitoare, cu împuternicire avocațială aflată la fila 54 dosar, și practician în insolvență pentru administratorul judiciar, cu împuternicire aflată la fila 55 dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform prevederilor art. 43 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, prin publicarea citației în Buletinul Procedurilor de Insolvență nr. (f. 59).

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că în prezenta cauză s-a acordat termen pentru comunicarea cu toți creditorii a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție privind dezlegarea unor chestiuni de drept, prin publicarea acesteia în Buletinul Procedurilor de Insolvență, în vederea exprimării de către părți a poziției procesuale - cererea a fost publicată în Buletinul Procedurilor de Insolvență nr., nefiind depuse la dosar puncte de vedere de către părți (f. 59).

La data de 28.01.2022 în calitate de administrator judiciar al debitoarei a depus la dosar, în copie, *notele scrise* depuse în dosarul de fond (f. 61-62).

Curtea pune în discuție admisibilitatea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție formulate.

Reprezentantul apelantei-debitoare apreciază că toate condițiile formale de admisibilitate a cererii sunt îndeplinite, pentru motivele explicate în scris. Raportat la faptul că această problemă este o chestiune de a fi sau a nu fi pentru debitorul aflat în insolvență, ar fi utilă, în opinia sa, soluționarea unei asemenea probleme de drept, care să aibă efecte normative. Solicită admiterea cererii și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta administratorului judiciar arată că este de acord cu cererea formulată de către debitoare. Solicită admiterea acesteia.

Curtea reține cauza în pronunțare cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

C U R T E A

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, Curtea reține următoarele:

I. 1. Circumstanțele cauzei

Prin încheierea civilă nr. 133/2018 pronunțată la data de 14 martie 2018, a admis cererea debitoarei și a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței față de aceasta.

Prin sentința civilă nr. 218/2020 pronunțată la data de 25 iunie 2020 în dosarul asociat nr., a admis cererea debitoarei și a constatat prelungirea perioadei de observație cu 3 luni și prelungirea termenului pentru depunerea planului de reorganizare cu 3 luni, respectiv a dispus prelungirea termenului pentru depunerea planului de reorganizare cu 30 de zile, calculat de la expirarea termenului astfel cum a fost prelungit la pct. 2.

La data de 17.09.2020,, în calitate de administrator judiciar al debitoarei, în temeiul art. 136 din Legea nr. 85/2014, a depus plan de reorganizare a activității debitoarei pe o perioadă de 3 ani .

Prin rezoluția de la termenul din data de 14.10.2020, judecătorul sindic a acordat termen în vederea întrunirii adunării creditorilor pentru votarea planului de reorganizare al activității debitoarei

La data de 19.11.2020, a avut loc Adunarea Generală a Creditorilor debitoarei în vederea discutării planului de reorganizare a activității debitoarei , ordinea de zi fiind prorogată la solicitarea creditorului majoritar

Prin rezoluția de la termenul din data de 25.11.2020, judecătorul sindic a acordat un nou termen în vederea întrunirii adunării creditorilor pentru votarea planului de reorganizare al activității debitoarei

Prin rezoluția de la termenul din data de 24.02.2021, judecătorul sindic a acordat un nou termen în vederea întrunirii adunării creditorilor pentru votarea planului de reorganizare al activității debitoarei, participanții la procedură fiind citați în acest sens și de către judecătorul sindic .

Prin rezoluția de la termenul din data de 07.04.2021, judecătorul sindic a acordat un nou termen în vederea întrunirii adunării creditorilor pentru votarea planului de reorganizare al activității debitoarei, participanții la procedură fiind citați în acest sens și de către judecătorul sindic .

Prin rezoluția de la termenul din data de 16.06.2021, judecătorul sindic a acordat un nou termen în vederea întrunirii adunării creditorilor pentru votarea planului de reorganizare a activității debitoarei, participanții la procedură fiind citați în acest sens și de către judecătorul sindic .De asemenea, participanții la procedură au fost citați cu mențiunea de a discuta intrarea debitoarei în procedura falimentului.

La data de 01.09.2021, a avut loc Adunarea Generală a Creditorilor debitoarei în vederea discutării planului de reorganizare a activității debitoarei , fără a fi comunicat vreun vot de către creditorii cu privire la ordinea de zi.

Debitoarea întrucât în vederea votării planului de reorganizare, au fost convocate de către administratorul judiciar mai multe adunări ale creditorilor pentru ca aceștia să își exprime poziția asupra planului de reorganizare și deoarece în cadrul acestor ședințe, s-a exprimat vot de prorogare de către creditorul majoritar, iar celelalte categorii de creanțe nu au transmis nici un vot, a solicita judecătorului sindic să aplice dispozițiile art. 45 lit. o) din Legea nr. 85/2014 , poziție pe care și-a însușit-o și administratorul judiciar, solicitând judecătorului sindic confirmarea planului de reorganizare înregistrat sub nr 4047/15.05.2020, propus de administratorul judiciar, raportat la art 45 lit o din Legea nr 85/2014 deoarece nu au existat opoziții ale creditorilor privind legalitatea planului .

Prin sentința civilă nr. 339 din data de 16.09.2021 pronunțate în dosarul nr. al s-a infirmat planul de reorganizare propus de administratorul judiciar pentru debitoarea

În temeiul art. 140 alin. 5 coroborat cu art. 145 alin. 1 lit. A pct. a și c și lit. B din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, s-a dispus deschiderea procedurii generale a falimentului împotriva debitoarei

În temeiul art. 145 alin. 2 lit. b din Legea nr. 85/2014, s-a desemnat lichidator judiciar provizoriu pe, care va îndeplini atribuțiile prevăzute de art. 64 din Legea nr. 85/2014, cu o retribuție pe bază de decont.

S-a dispus dizolvarea societății debitoare și ridicarea dreptului de administrare a acesteia.

S-a fixat termen maxim de predare a gestiunii către lichidatorul judiciar, împreună cu lista actelor și operațiunilor aferente, după deschiderea procedurii, la data de 30.09.2021.

S-a dispus predarea către lichidator a listei cuprinzând numele și adresele creditorilor, a creanțelor acestora la data intrării în faliment cu indicarea celor născute după deschiderea procedurii.

În temeiul art. 146 din Legea nr. 85/2014, s-a pus în vedere lichidatorului judiciar să trimită notificarea către debitoare, creditorii și Oficiului Registrului Comerțului, în condițiile art. 99 din Legea nr. 85/2014.

S-a fixat termenul limită pentru depunerea cererilor de creanță la data de 29.10.2021.

S-a fixat termenul limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea, afișarea și comunicarea tabelului suplimentar al creanțelor la data de 19.11.2021.

S-a fixat termenul pentru întocmirea tabelului definitiv consolidat la data de 10.12.2021.

S-a stabilit termen administrativ de control pentru examinarea stadiului procedurii la data de 26.01.2022.

Pentru a hotărî astfel, judecătorul sindic a reținut că potrivit art. 139 alin. 1 din Legea nr. 85/2014, judecătorul-sindic a fixat termenul pentru confirmarea planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. În cauză, planul de reorganizare a activității debitoarei nu a fost aprobat de către creditorii, deși au fost acordate mai multe termene în vederea întrunirii adunării creditorilor, creditorul majoritar solicitând prorogarea ordinii de zi, respectiv netransmițând nici un vot.

Judecătorul sindic a apreciat că nu au fost aplicabile dispozițiile art. 45 lit. o din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora una din principalele atribuții ale judecătorului sindic o reprezintă judecarea cererilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în situațiile în care nu se poate lua o hotărâre în ședințele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați, la cel puțin două ședințe ale acestora având aceeași ordine de zi, întrucât, în ceea ce privește planul de reorganizare a activității debitorului, necesitatea aprobării acestuia în ședința adunării creditorilor este o condiție esențială pentru confirmarea acestuia de către judecătorul sindic. Este necesară exprimarea votului, pozitiv sau negativ, de către creditorii cu privire la planul de reorganizare a activității debitorului, aceștia fiind direct vizați și interesați de modul în care activitatea debitorului evoluează.

Confirmarea planului de reorganizare de către judecătorul sindic reprezintă faza finală prin care trebuie să treacă un plan de reorganizare, după ce acesta a fost propus de către una dintre persoanele cărora legea insolvenței le recunoaște acest drept potrivit art. 132 alin. 1 din Legea nr. 85/2014, respectiv a fost acceptat de către adunarea creditorilor, în condițiile art. 138 din Legea nr. 85/2014. Judecătorului sindic i s-a conferit de către legiuitor posibilitatea de a se pronunța asupra legalității și valabilității planului de reorganizare, însă, pentru a analiza viabilitatea acestuia, este necesar a fi parcurse toate fazele reglementate de lege. Or, în ceea ce privește planul de reorganizare a activității debitoarei propus de administratorul judiciar, acesta nu a fost acceptat de adunarea creditorilor. Dezinteresul creditorului majoritar, respectiv dezinteresul creditorilor în general, la care face referire și debitoarea în concluziile scrise, nu poate fi interpretat decât în sensul unui vot negativ față de planul de reorganizare propus de administratorul judiciar. Acest dezinteres al creditorilor nu vizează o situație în care practicianul în insolvență desemnat în

procedura insolvenței nu poate lua măsurile necesare desfășurării normale a procedurii insolvenței, ci vizează chiar procedura de reorganizare a activității debitoarei, iar, fără aprobarea creditorilor, planul de reorganizare propus de administratorul judiciar nu poate fi confirmat de judecătorul sindic, neputându-se substitui votului acestora.

Din considerentele arătate și raportat la dispozițiile legale incidente, judecătorul sindic a infirmat planul de reorganizare a activității debitoarei propus de administratorul judiciar

3. Apelul declarat în cauză

Împotriva sentinței civile nr. 339 din data de 16.09.2021 pronunțate în dosarul nr. al a declarat apel, prin administrator special, solicitând în principal, schimbarea în tot a hotărârii atacate și trimiterea cauzei judecătorului sindic pentru aprobarea/confirmarea planului de reorganizare propus de administratorul judiciar, iar în subsidiar, aprobarea planului de reorganizare și trimiterea cauzei judecătorului sindic pentru pronunțarea sentinței de confirmare a planului.

Apelanta, prin administrator special a susținut că raportat la conținutul dispoziției legale ce interesează, respectiv prev. art. 45 lit. o din Legea nr. 85/2014, opinia Judecătorului Sindic reprezintă o adăugare la lege, deoarece legiuitorul nu a reglementat ca fiind situație de excepție adunarea creditorilor în care se votează asupra planului de reorganizare, or ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, altfel ar însemna să adăugăm condiții proprii la lege, ceea ce nu este permis.

În justificarea interpretării conferite textului legal a invocat cele menționate în minuta de practică unitară întocmită de INM, potrivit căreia „legiuitorul, prin noua reglementare a insolvenței, a introdus posibilitatea judecătorului sindic de a debloca unele situații atunci când creditorii nu sunt activi în procedură; în acest sens, legiuitorul prevede că, printre atribuțiile judecătorului-sindic se numără și aceea de a judeca cererile administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în situațiile în care nu se poate lua o hotărâre în ședințele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați, la cel puțin două ședințe ale acestora, având aceeași ordine de zi [art. 45 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 85/2014]. Această atribuție trebuie exercitată numai atunci când legea obligă la obținerea acordului/aprobării adunării creditorilor sau comitetului creditorilor pentru săvârșirea un act de procedură de către practicianul în insolvență, iar aceștia nu își dau concursul la două convocări consecutive.”

Apelanta, prin administrator special, a mai susținut prin apelul declarat, că judecătorul sindic nici nu putea să pronunțe soluția de „infirmare” a planului de reorganizare, deoarece aceasta este dată exclusiv în eventualitatea în care planul a fost aprobat/respins de către adunarea creditorilor și, analizând planul sub aspectul legalității lui, Judecătorul Sindic constată că acesta nu îndeplinește condițiile de legalitate stipulate în prev. art. 139 alin 1 lit. A-F din Legea nr. 85/2014.

Că este așa, reiese din dispozițiile art. 139 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora „Judecătorul-sindic fixează termenul pentru confirmarea planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat.”

Așadar, confirmarea sau infirmarea planului de reorganizare poate fi pronunțată doar dacă există o hotărâre a adunării creditorilor de aprobare sau respingere a lui, soluție care reiese și din atribuțiile Judecătorului Sindic reglementate în prev. art. 45 lit. k. din Legea nr. 85/2014 care prevăd că se poate hotărî asupra confirmării doar după votarea planului, ceea ce în speță nu a avut loc, deoarece adunarea creditorilor fie a prorogat votarea ordinii de zi, iar în ultima adunare a creditorilor organizată pentru data de 12.12.2021, nu s-a înregistrat nici un vot valabil.

Pe de altă parte, și prev. art. 145 lit. B din Legea nr. 85/2014 reglementează că pronunțarea intrării în faliment se dispune atunci când „debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat fiind vorba de două faze care se urmează consecutiv, acceptare plan și confirmare de către Judecătorul sindic.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Titulara cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție este debitoarea, prin administrator special, aceasta susținând următoarele :

1. Cu privire la interpretarea art. 45 lit. o) din Legea nr. 85/2014

Dispozițiile art. 45 lit. o) din Legea nr. 85/2014 prevăd faptul că judecătorul-sindic poate judeca cererile administratorului/lichidatorului judiciar în situațiile în care nu se poate lua o hotărâre în ședințele adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați, la cel puțin două ședințe ale acestora având aceeași ordine de zi.

În cauza de față, în vederea votării planului de reorganizare, au fost convocate de către administratorul judiciar 6 adunări ale creditorilor pentru ca aceștia să își exprime poziția asupra planului de reorganizare: 06.10.2021, 23.10.2021, 16.11.2021, 02.12.2021, 12.12.2021, 01.09.2021 și 11.11.2021 (ulterior suspendării efectelor sentinței de intrare în faliment). În cadrul acestor ședințe, s-a exprimat vot de prorogare de către creditorul majoritar, iar celelalte categorii de creanțe nu au transmis nici un vot, urmând ca în ultima adunare a creditorilor (11.11.2021) două categorii (bugetari și salariați) să exprime vot de aprobare asupra planului, însă din lipsă de cvorum (0,013%), nu s-a adoptat o hotărâre. Lipsa exprimării votului creditorilor a condus astfel la imposibilitatea de aprobare a planului de reorganizare.

Sesizată fiind cu planul de reorganizare, prima instanță a considerat că nu ar fi aplicabile dispozițiile art. 45 lit. o) din Legea nr. 85/2014 întrucât ar fi necesară exprimarea votului, pozitiv sau negativ al creditorilor, pentru ca judecătorul-sindic să poată analiza planul.

Raportat însă la conținutul dispoziției legale ce interesează, respectiv art. 45 lit. o) din Legea nr. 85/2014, opinia judecătorului-sindic reprezintă o adăugare la lege, deoarece legiuitorul nu a reglementat ca fiind situație de excepție adunarea creditorilor în care se votează asupra planului de reorganizare, or ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, altfel ar însemna să adăugăm condiții proprii la lege, ceea ce nu este în opinia noastră permis.

De altfel, analizând această chestiune într-o minută de practică neunitară, Institutul Național al Magistraturii a exprimat următoarea opinie : „legiuitorul, prin noua reglementare a insolvenței, a introdus posibilitatea judecătorului-sindic de a debloca unele situații atunci când creditorii nu sunt activi în procedură (...). Această atribuție trebuie exercitată numai atunci când legea obligă la obținerea acordului/aprobării adunării creditorilor sau comitetului creditorilor pentru săvârșirea un act de procedură de către practicianul în insolvență, iar aceștia nu își dau concursul la două convocări consecutive. Acest text legal este foarte util întrucât, în multe situații, din cauza dezinteresului și a lipsei de implicare a creditorilor, practicianul în insolvență desemnat în procedura insolvenței nu poate lua măsurile necesare desfășurării normale a procedurii insolvenței, pentru acestea fiind nevoie de aprobarea creditorilor.

Cum, potrivit art. 45 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, deciziile manageriale ale practicianului în insolvență sunt controlate, sub aspectul oportunității, de creditorii, prin organele acestora, iar situația premisă este aceea că nu se poate lua o hotărâre în ședințele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați, la cel puțin două ședințe ale acestora, atribuția conferită de art. 45 alin. (1) lit. o) din Legea nr. 85/2014 judecătorului-sindic permite, în această situație specifică, luarea unor decizii de oportunitate.

De altfel, controlul de oportunitate al judecătorului sindic în procedura insolvenței mai apare și în alte situații reglementate de Legea nr. 85/2014, cum ar fi: posibilitatea conferită judecătorului sindic de a dispune convocarea adunării creditorilor, cu o anumită ordine de zi [art. 45 alin. (1) lit. p), care creează cadrul în care acesta poate depăși rolul de verificator al legalității, intrând în domeniul oportunității și având libertatea de a stabili punctele de pe ordinea de zi a adunării creditorilor; posibilitatea judecătorului sindic de a avea în vedere viabilitatea planului de reorganizare pentru a confirma un astfel de plan; în acest sens, avem în vedere prevederile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, care arată că judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să își

exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui(...). în unanimitate, participanții au agreeat argumentele expuse de formatorii INM."

Din analiza acestei opinii, coroborată cu prevederile art. 139 alin. (1) lit. F din Legea nr. 85/2014, potrivit căreia planul este confirmat de judecătorul-sindic dacă respectă, din punct de vedere al legalității și viabilității (deci al chestiunilor de oportunitate), prevederile art. 133 din aceeași lege, rezultă că judecătorul-sindic nu este limitat la controlul condițiilor de legalitate pe care planul trebuie să le îndeplinească, ci acesta trebuie să analizeze și viabilitatea planului, adică posibilitățile reale de îndeplinire a obligațiilor asumate prin plan.

Având în vedere că această analiză de oportunitate a planului îi este recunoscută expres de lege în faza confirmării prin hotărâre a acestuia, interpretarea corectă ar trebui să fie în sensul că, în lipsa unei atitudini active a adunării creditorilor, judecătorul-sindic se poate substitui acestora, analizând aceeași oportunitate a planului de reorganizare la un moment anterior, devansat.

Ținând cont de aceste posibilități de interpretare a dispozițiilor art. 45 lit. o) din Legea nr. 85/2014, se impune a fi lămurit de către înalta Curte dacă judecătorul-sindic poate suplini, prin hotărârea asupra planului de reorganizare, aprobarea planului de către Adunarea creditorilor.

2. Cu privire la interpretarea art. 138 alin. (4) coroborat cu art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014

Potrivit art. 138 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, „Un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor din acea categorie". Dispozițiile legale nu dispun însă expres cu privire la situația în care hotărârea de aprobare a planului de reorganizare nu este adoptată din cauza neîntrunirii în mod repetat a acestei adunări.

Cu privire la pasivitatea creditorilor în vederea exprimării votului asupra planului de reorganizare, prima instanță s-a pronunțat în sensul că „Dezinteresul creditorului majoritar, respectiv dezinteresul creditorilor în general (...) nu poate fi interpretat decât în sensul unui vot negativ față de planul de reorganizare propus de administratorul judiciar".

Instanța a acordat astfel atitudinii pasive a adunării creditorilor semnificația unui vot negativ, fără a exista un text de lege expres care să confere o astfel de semnificație pasivității.

Necesitatea de interpretare, raportat la dispozițiile art. 138 alin. (4) coroborate cu dispozițiile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, a faptului dacă pasivitatea repetată a creditorilor echivalează cu un vot negativ este determinată de aceea că, în situațiile în care a intenționat acest lucru, legiuitorul a instituit, în procedura insolvenței, anumite prezumții de voință a creditorilor. Exemplul în acest sens îl constituie dispozițiile art. 139 alin. (1) litera E din Legea nr. 85/2014, potrivit căreia „vor fi considerate creanțe nefavorizate și vor fi considerate că au acceptat planul creanțele ce se vor achita integral în termen de 30 de zile de la confirmarea planului ori în conformitate cu contractele de credit sau de leasing din care rezultă". Totodată, potrivit art. 49 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, „Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor au loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil manifestat expres al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente cu drept de vot. Votul condiționat este considerat vot negativ".

Mai mult, având în vedere că dreptul insolvenței, prin instituirea principiului maximizării averii debitorului în vederea satisfacerii creanțelor creditorului, urmărește, dincolo de satisfacerea intereselor personale, private ale creditorilor, un interes economic general, ar trebui să poată fi aplicate și în această materie anumite principii specifice dreptului public. Un astfel de principiu care are incidență în cauza de față este cel prevăzut în dreptul administrativ - potrivit căruia tăcerea are semnificația pe care legea o conferă acesteia, în mod expres.

Având în vedere că legiuitorul a conferit o semnificație conduitei creditorilor numai în cazul în care a intenționat acest lucru, interpretarea corectă a dispozițiilor privind votul asupra planului de reorganizare ar trebui să fie în sensul că pasivitatea creditorilor nu echivalează automat cu un vot negativ, conducând la o imposibilitate de confirmare a planului, în lipsa unei dispoziții exprese cu privire la semnificația pasivității acestora.

III. Curtea constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dacă în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, potrivit art. 519 Cod procedură civilă.

Textul legal evocat a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Condițiile enunțate sunt îndeplinite în prezenta cauză :

- cererea de sesizare în baza art. 519 Cod procedură civilă s-a formulat în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel, cauza făcând obiectul dosarului înregistrat sub nr., iar soluționarea apelului nu a fost realizată ;

- Curtea de apel, instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, judecă prezenta cauza în ultimă instanță potrivit art. 43 din Legea nr. 85/2014;

- Curtea de Apel Cluj a fost legal investită cu soluționarea prezentului apel în condițiile art. 43 din Legea nr. 85/2014;

- de lămurirea chestiunii de drept invocate pe calea sesizării depinde soluționarea pricinii pe fond, întrucât judecătorul sindic a apreciat că nu sunt incidente prevederile art 45 lit o din Legea nr 85/2014, iar confirmarea planului de reorganizare de către judecătorul sindic reprezintă faza finală prin care trebuie să treacă un plan de reorganizare, după ce acesta a fost propus de către una dintre persoanele cărora legea insolvenței le recunoaște acest drept potrivit art. 132 alin. 1 din Legea nr. 85/2014, respectiv a fost acceptat de către adunarea creditorilor, în condițiile art. 138 din Legea nr. 85/2014. Judecătorului sindic i s-a conferit de către legiuitor posibilitatea de a se pronunța asupra legalității și valabilității planului de reorganizare, însă, pentru a analiza viabilitatea acestuia, este necesar a fi parcurse toate fazele reglementate de lege. Interpretarea conferită de judecătorul sindic normelor legale evocate a fost contestată prin apelul declarat, apelanta pretinzând aplicarea textelor și valorificarea efectelor acestora.

- elementul de noutate este conferit de faptul că problema de drept dedusă judecății nu a mai făcut obiectul unei analize și al unei dezlegări jurisprudențiale consecutive, neputându-se vorbi despre cristalizarea unei practici judiciare în această privință, având în vedere momentul intrării în vigoare a noului text legal, iar din perspectiva expunerii elementului de noutate, Curtea apreciază că aceasta corespunde jurisprudenței ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept (e.g. *Decizia nr.3/2017 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 142 din 24 februarie 2017*);

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia prin decizii în casație sau prin recurs în interesul legii și nici pe calea unei alte hotărâri prealabile, așa cum rezultă din site-ul instanței supreme.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată

Titulara cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție a solicitat pronunțarea unei decizii în baza art 519 C pr civ cu privire la interpretarea art. 45 lit. o) din Legea nr. 85/2014 și art. 138 alin. (4) coroborat cu art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 .

Potrivit art 45 alin 1 din Legea nr 85/2014 , între principalele atribuții ale judecătorului-sindic sunt k) confirmarea planului de reorganizare, după votarea lui de către creditorii; și o) „judecarea cererilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în situațiile în care nu se poate lua o hotărâre în ședințele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați, la cel puțin două ședințe ale acestora având aceeași ordine de zi. ”

Un plan va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă planul este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor din acea categorie, potrivit art 138 alin 4 din Legea nr. 85/2014.

Potrivit art 139 alin 1 din Legea nr. 85/2014 „Judecătorul-sindic fixează termenul pentru confirmarea planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să își exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul este confirmat în următoarele condiții:

A. în cazul în care sunt 5 categorii, planul se consideră acceptat dacă cel puțin 3 dintre categoriile de creanțe menționate în programul de plăți, dintre cele prevăzute la art. 138 alin. (3), acceptă planul cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

B. în cazul în care sunt trei categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care cel puțin două categorii votează planul, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

C. în cazul în care sunt două sau patru categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care dacă este votat de cel puțin jumătate din numărul de categorii, cu condiția ca una dintre categoriile defavorizate să accepte planul și ca cel puțin 30% din totalul valoric al masei credale să accepte planul;

D. fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan;

E. vor fi considerate creanțe nedefavorizate și vor fi considerate că au acceptat planul creanțele ce se vor achita integral în termen de 30 de zile de la confirmarea planului ori în conformitate cu contractele de credit sau de leasing din care rezultă;

F. planul respectă, din punct de vedere al legalității și viabilității, prevederile art. 133.

Legea nr. 85/2014 imprimă procedurii derulate sub auspiciile ei un caracter unitar, colectiv, concursual și egalitar, în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență, în acord cu scopul și cu principiile ce guvernează această procedură pentru asigurarea unei proceduri eficiente în prezența unor mecanisme adecvate de derulare a procedurii într-un timp rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri și asigurarea unui grad ridicat de previzibilitate în procedură pentru acoperirea a creanțelor.

Între mecanismele imaginate de legiuitor pentru asigurarea celerității procedurii se regăsește și cel instituit de art 45 alin 1 lit o din Legea nr. 85/2014 , de judecare de către judecătorul sindic a

cererilor administratorului judiciar/lichidatorului judiciar în situațiile în care nu se poate lua o hotărâre în ședințele comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați, la cel puțin două ședințe ale acestora având aceeași ordine de zi.

Examinarea textului legal relevă că nu sunt menționate în cuprinsul acestuia, în mod limitativ sau enunțativ ipotezele de excepție de la aplicarea normei, fiind instituite 2 condiții necesare pentru a putea solicita judecătorului sindic aplicarea mecanismului prevăzut de art 45 alin 1 lit o din Legea nr. 85/2014.

Aplicarea textului se poate solicita în ipoteza în care, la cel puțin două ședințe ale comitetului creditorilor sau ale adunării creditorilor, având aceeași ordine de zi, nu se poate lua o hotărâre din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați.

Textul analizat nu cuprinde mențiuni referitoare la ordinea de zi, decât sub aspectul necesității identității pentru cele două ședințe, astfel că nu pot fi operate excluderi derivate din natura chestiunilor supuse analizei prin ordinea de zi și nici cu privire la textul art 45 alin 1 lit k din Legea nr. 85/2014.

Scopul instituirii acestor atribuții în sarcina judecătorului sindic rezidă în caracterul concursual al procedurii și necesitatea salvagărdării principiilor din art 4 din Legea nr. 85/2014, între care și fundamentarea votului pentru aprobarea planului de reorganizare pe criterii clare, cu asigurarea unui tratament egal între creditorii de același rang, a recunoașterii priorităților comparative și a acceptării unei decizii a majorității.

Aplicarea dispozițiilor art. 138 alin. (4) și art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 trebuie realizată de către judecătorul sindic în consonanță cu principiile enunțate de textul art 4 astfel că nu poate fi validată teza echivalării pasivității creditorilor cu un vot negativ cât timp legiuitorul a instituit un mecanism pentru continuarea procedurii prin dispozițiile art 45 alin 1 lit o din același act normativ.

Așadar, apare ca fiind necesar a fi lămurit pe calea acestei proceduri, dacă judecătorul-sindic poate proceda la aplicarea art 139 alin 1 din Legea nr. 85/2014, în exercitarea prerogativelor instituite de art 45 alin 1 lit o și k din același act normativ.

Considerentele evidențiate au relevat îndeplinirea condițiilor necesare pentru admiterea cererii de sesizare, astfel că în baza art 519 Cod procedură civilă, Curtea va admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, iar în baza art 520 alin 2 Cod procedură civilă va dispune suspendarea soluționării dosarului nr., până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D I S P U N E

Admite cererea de sesizare a ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE privind dezlegarea unor chestiuni de drept formulată de apelanta cu sediul în, având CUI, și, prin administrator special

Dispune sesizarea Î.C.C.J. în vederea dezlegării următoarelor chestiuni de drept:

1. Dacă dispozițiile art. 45 literele k) și o) din Legea nr. 85/2014 trebuie interpretate în sensul existenței competenței judecătorului-sindic de a se pronunța asupra viabilității planului de reorganizare și de a confirma un plan de reorganizare, în cazul în care nu se poate adopta o hotărâre în adunarea creditorilor convocată pentru aprobarea planului de reorganizare, din lipsa de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați, la cel puțin două ședințe ale acestora având aceeași ordine de zi, sau în sensul că acesta confirmă planul numai în măsura existenței unei hotărâri de aprobare de către adunarea creditorilor a planului de reorganizare.

2. Dacă dispozițiile art. 138 alin. (4) și art. 139 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 trebuie interpretate în sensul că lipsa unei hotărâri în adunarea creditorilor convocată pentru aprobarea planului de reorganizare, din lipsă de cvorum cauzată de neprezentarea creditorilor legal convocați,

la cel puțin două ședințe ale acestora având aceeași ordine de zi echivalează cu votul negativ asupra planului de reorganizare.

Suspendă soluționarea prezentului apel în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Cererea de recurs se va înregistra la Curtea de Apel Cluj, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată în ședința publică din 31.01.2022.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,